

SPIS TREŚCI OPISU TECHNICZNEGO

Spis treści

1. CZĘŚĆ OGÓLNA	4
1.1 PODSTAWA OPRACOWANIA	4
1.2 PRZEDMIOT INWESTYCJI	4
1.3 STAN ISTNIEJĄCY	5
1.4 INFORMACJE DODATKOWE	6
1.5 OCHRONA KONSERWATORSKA	7
1.6 WPŁYW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ	7
1.7 WPŁYW INWESTYCJI NA ŚRODOWISKO	7
1.8 PRZYSTOSOWANIE OBIEKTU POD POTRZEBY OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH	7
2. ZAKRES PROJEKTOWANYCH ZMIAN	7
3. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI	8
4. WYBURZENIA, DEMONTAŻ STOLARKI ORAZ URZĄDZEŃ	9
4.1. ROBOTY ROZBIÓRKOWE	9
4.2. ROBOTY MURARSKIE	10
5. WYKOŃCZENIE OBIEKTU	10
5.1. WYKOŃCZENIE ZEWNĘTRZNE	10
5.1.1. ZABUDOWA OTWORÓW OKIENNYCH NAD ANTRESOLĄ	10
1. MONTAŻ KONSTRUKCJI	11
2. MONTAŻ PARIZOLACJI	11
3. MONTAŻ OKŁADZINY PRZY POMOCY WKRĘTÓW	11
4. SZPACHLOWANIE	11
5. MALOWANIE PŁYT OD STRONY HALI BASENOWEJ	11
5.1.2. TERMOMODERNIZACJA BUDYNKU	12
5.1.3. DOCIEPLENIE POŁACI DACHOWEJ	13
5.1.4. WYMIANA STOLARKI OKIENNEJ I DRZWIOWEJ ZEWNĘTRZNEJ	14
5.1.5. RURY SPUSTOWE I OBRÓBKİ BLACHARSKIE	15
5.1.5.1. RURY SPUSTOWE	15
5.1.5.2. OBRÓBKİ BLACHARSKIE	16
5.1.5.3. OBUDOWA ISTNIEJĄCYCH RYNIEN	16
5.1.5.4. PARAPETY	16
5.2. WYKOŃCZENIE WEWNĘTRZNE	16
5.2.1. OKŁADZINY ŚCIAN	16
5.2.2. POSADZKI	16
5.2.3. REMONT NIECEK BASENOWYCH	17
1. PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA:	17
2. REPROFILACJA NIECEK BASENOWYCH:	18
3. DOSZCZELNIENIE PRZEJŚĆ INSTALACYJNYCH, OPRAW OŚWIETLENIOWYCH ITP.	18
4. WYKONANIE IZOLACJI PODPŁYTKOWEJ	19
5. KLEJENIE OKŁADZIN CERAMICZNYCH	20
6. UKŁADANIE KSZTAŁTEK CERAMICZNYCH RYNNY PRZELEWOWEJ	21

5.2.4.	ZJEŹDŻALNIE	22
5.2.5.	SUFITY PODWIESZANE	23
5.2.6.	WYMIANA STOLARKI DRZWIOWEJ WEWNĘTRZNEJ	24
5.2.7.	OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA.....	25
1.	OGNIOOCHRONNE ZABEZPIECZENIE ELEMENTÓW STALOWYCH.....	25
5.2.8.	ZABEZPIECZENIE ELEMENTÓW STALOWYCH PRZECIWKOROZYJNIE PRZED DZIAŁANIEM CHLORU CHLORYNÓW I INNYCH SUBSTANCJI CHEMICZNYCH, POCHODZĄCYCH Z WODY BASENOWEJ ORAZ PRZED EKSTREMALNIE PANUJĄCĄ WILGOTNOŚCIĄ W HALI BASENOWEJ.....	26
5.2.9.	OKŁADZINY ŚCIAN Z PŁYT Z LAMINATU WYSOKOCIŚNIENIOWEGO (HPL)	26
5.2.10.	OBUDOWA GRZEJNIKÓW – ŁAWKA – Z PŁYT Z LAMINATU WYSOKOCIŚNIENIOWEGO (HPL).....	27
5.2.11.	BALUSTRADY	28
5.2.12.	PRZEGRODA PANELOWA Z PŁYT PLEKSIKLAS (PLEXI)	29
5.2.13.	WYPOSAŻENIE	29
1.	ŁAWKI W STREFIE SUSZAREK	29
2.	SZAFKI UBRANIOWE Z LAMINATU HPL	29
3.	KABINY PRZEBIERALNI ORAZ TOALET	30
4.	WYCIERACZKI	30
5.2.14.	INNE ELEMENTY	30

ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

BRANŻA ARCHITEKTONICZNA

1A.	Plan sytuacyjny	1:500
2A.	Rzut piwnic	1:100
3A.	Rzut parteru	1:100
4A.	Rzut dachu	1:100
5A.	Przekrój A-A	1:100
6A.	Widok elewacji: Elewacje północna i południowa	1:100
7A.	Widok elewacji: Elewacje wschodnia i zachodnia	1:100
8A.	Szczegóły dachu	1:20
9A.	Szczegół – skrzynka rozprężna	1:20
10A.	Szczegół – ławki	1:20
11A.	Szczegół – przegroda panelowa	1:20
12A.	Zestawienie stolarki	1:100
13A.	Zestawienie stolarki – fasada	1:100, 1:50, 1:2
14A.	Rzut parteru – kolorystyka obiektu	1:100
15A.	Rozwinięcie ścian – kolorystyka	1:100

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1 Podstawa opracowania

1. Umowa z Inwestorem,
2. Mapa zasadnicza w skali 1:500,
3. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2013.1409 j.t. z późniejszymi zmianami),
4. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2002.75.690 j.t. z późniejszymi zmianami),
5. Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012.462. j.t. z późniejszymi zmianami).
6. Pełnomocnictwo udzielone przez Inwestora

1.2 Przedmiot Inwestycji

Przedmiotem inwestycji jest przebudowa basenu krytego w Grójcu, zlokalizowanego przy ul. Drogowców 12, na działce oznaczonej 3480/1, obręb Grójec.

Przedmiotowa inwestycja polegać będzie na:

- dociepleniu dachu od strony zewnętrznej;
- remoncie dachu poprzez oczyszczenie i malowanie jego konstrukcji;
- termomodernizacji budynku;
- remoncie strefy wejściowej;
- wydzieleniu w obrębie obiektu pomieszczeń: magazynu sprzętu, pomieszczenia socjalnego, magazynu, toalety dla osób niepełnosprawnych wraz z natryskiem, szatni dla osób niepełnosprawnych, szatni rodzinnej z przebieralnią, wc z natryskiem przy szatni rodzinnej,
- przebudowie pomieszczeń: szatni damskiej i męskiej, wc męskiego;
- montaż atrakcji tj.: zjeżdżalni, urządzeń do masażu, kolorowego oświetlenia LED w nieckach basenowych;
- wymianie słupków startowych oraz montażu lin wraz z linami do zawodów;
- montaż zjeżdżalni rurowej w obrębie plaży basenowej;
- przebudowę istniejących nawiewników podokiennych na hali basenowej;
- montaż podnośnika dla osób niepełnosprawnych na hali basenowej;
- wykonanie jacuzzi solankowego na hali basenowej;
- wymianę wewnętrznej stolarki drzwiowej oraz zewnętrznych drzwi wejściowych (głównych);
- wymianę szafek ubraniowych i urządzeń sanitarnych (natrysków, misek ustępowych, pisuarów, umywalek itp.)
- przebudowie wewnętrznych instalacji: wentylacji mechanicznej z wykorzystaniem systemu odzysku ciepła ze ścieków, wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, elektrycznej, centralnego ogrzewania.
- poprawie estetyki obiektu poprzez remont w zakresie wymiany płytek ceramicznych oraz zmianie kolorystyki ścian i posadzki (w hali basenowej oraz szatniach i natryskach) wraz z wykonaniem odpowiednich izolacji .

W ramach przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego nie przewiduje się zmiany zagospodarowania terenu.

1.3 Stan istniejący

Teren:

Działka nr 3480/1 położona jest przy ul. Drogowców 12 w miejscowości Grójec. Na działce zlokalizowany jest kompleks sportowo – rekreacyjny (m.in. kryta pływalnia „WODNIK”, korty tenisowe, halę sportową, skatepark, stadion piłkarsko – lekkoatletyczny).

Teren częściowo porośnięty zielenią wysoką i niską. Teren ogrodzony.

Budynek:

Budynek krytej pływalni „WODNIK” posadowiony jest na poziomach ok. 155,8 – 157,4 m n.p.m. powyżej wody gruntowej. Budynek wolnostojący o złożonym kształcie rzutu poziomego. Budynek został wzniesiony w latach 60 - tych oraz rozbudowany i adaptowany na nowe funkcje w latach 90-tych.

Obiekt jednokondygnacyjny, złożony z dwóch budynków połączonych ze sobą bryłowo i komunikacyjnie, z dachem wielospadowym, wzniesiony w konstrukcji żelbetowej i stalowej. Podstawowe funkcje w budynku zostały rozdzielone na: halę pływalni wraz z zapleczem i część rehabilitacyjną.

Budynek pływalni posiada formę jednorodną, zwartą bryłę o konstrukcji stalowej z dachem dwuspadowym przełamanym w części środkowej świetlikiem pulpitowym jako przedłużenie jednej połaci dachu.

Budynek rehabilitacji – parterowy o trakcie korytarzowym.

Prostą bryłę budynku przełamują trzy absydy, nawiązujące do eksponowanej formy klatki schodowej przy holu głównym.

Centralnym pomieszczeniem pływalni jest jedoprzestrzenna hala, mieszcząca dwa baseny o wymiarach 12,5 x 25,0 m i głębokości 1,35-1,85 m oraz 6 x 12,5 m o zmiennej głębokości 0,6-1,35 m.

Basen nie jest przystosowany dla osób niepełnosprawnych.

W hali pływalni znajduje się galeria widokowa (antresola) dla publiczności. Schody do galerii prowadzą z głównego korytarza.

W holu wejściowym znajdują się kasy z kioskiem spożywczym, szatnie. W budynku znajdują się obecnie dwa zespoły szatni: męski i damski wraz z natryskami i węzłami wc, 2 małe zespoły szatni dla instruktorów – trenerów oraz 2 zespoły małych szatni dla osób niepełnosprawnych.

Hala pływalni jest podpiwniczona. W podpiwniczeniu znajdują się wentylatorownie, wymiennikownia, rozdzielnia, podręczny warsztat.

Budynek rehabilitacji stanowi wydzieloną część całości oddylatowaną od hali. Dodatkowo posiada on osobne wejście z pochylnią dla niepełnosprawnych oraz połączony jest korytarzem z głównym holem.

Ściany zewnętrzne budynku warstwowe z cegły pełnej kl. 100 gr 25 cm na zaprawie cementowo- wapiennej, od strony zewnętrznej cegła kratówka gr. 12 cm na zaprawie cementowo wapiennej. Mury powiązane kotwami z prętów fi 4,5 mm. W szczelinie pomiędzy ścianami styropian gr. 5 cm.

Ściany wewnętrzne murowane z cegły kratówki gr. 12 cm. Ściany o gr. 25 cm murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo- wapiennej.

Konstrukcja:

Konstrukcja podziemna hali do poziomu 0,00 wykonana w konstrukcji żelbetowej monolitycznej

Konstrukcja hali stalowa, ramowa dwunawowa. Ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej oraz cegły kratówki, warstwowe. Ściany wewnętrzne murowane z cegły kratówki.

Niecki basenowe wykonano w konstrukcji żelbetowej monolitycznej na ramach żelbetowych.

Stropy oraz klatki chodowe posiadają konstrukcję żelbetową.

Dach hali basenowej wykonany z blachy trapezowej ocynkowanej T55, gr. 1 mm, mocowany do płatwi na każdej faldzie wkrętami samogwintującymi, paroizolacja wykonana z dwóch warstw folii PCW, termoizolacja jako wełna mineralna gr. 16 cm; pomiędzy wełną mineralną profile dystansowe, od góry blacha górna mocowana blachowkrętami co 30 cm.

Wykończenie obiektu:

Posadzki w hali pływalni wykonane z płytek ceramicznych antypoślizgowych. Ściany w hali pływalni do wysokości 2,65 m wyłożone płytkami ceramicznymi, powyżej wykończone powłokami malarskimi.

Pomieszczenia natrysków i sanitariaty do wysokości 3,20 m zaplecza sanitarno- szatniowego wykończone płytkami ceramicznymi, powyżej wykończone powłokami malarskimi.

Sufity poza halą basenową wykonane z płyt gipsowo- kartonowych.

Instalacje wewnętrzne:

Budynek wyposażony jest w instalacje: wodociągową, kanalizacji sanitarnej, wentylację mechaniczną, centralnego ogrzewania, elektryczną, p.poż, niskoprądową tj. monitoring, nagłośnienie. Obiekt, w odpowiednie media, zasilany jest z istniejących sieci miejskich: wodociągowej, elektroenergetycznej, ciepłowniczej, teletechnicznej.

Dodatkowo budynek wyposażony w sprzęt p.poż jak gaśnice proszkowe oraz koce gaśnicze.

Ścieki odprowadzane są do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, a wody opadowe do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej.

Dostęp do drogi publicznej:

Budynek posiada bezpośredni dostęp do drogi publicznej poprzez istniejące zjazdy oraz drogi dojazdowe.

1.4 Informacje dodatkowe

Dla obszaru, na którym zlokalizowany jest przedmiotowy obiekt, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzony Uchwałą Nr XLVII/368/14 Rady Miejskiej w Grójcu, z dnia 20 stycznia 2014r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar części miasta Grójca.

Obiekt krytej pływalni „WODNIK”, zlokalizowany jest w jednostce oznaczonej symbolem UOS2 – usługi sportu i rekreacji – tereny obiektów, w których funkcje oświaty i sportu są przestrzennie nierozdzielne, wraz z dojazdami, podjazdami, miejscami postojowymi, dziedzińcami, budynkami gospodarczymi i garażowymi, zewnętrznymi urządzeniami infrastruktury technicznej oraz budowlami, boiskami i placami sportowymi i z zielenią urządzoną rekreacyjną i towarzyszącą.

Komunikacja zapewniona jest poprzez istniejący układ dróg publicznych, w tym ulic, oznaczonych symbolami 19 KDL – droga klasy lokalnej, 47 KDD i 55B KDD – drogi klasy dojazdowej.

1.5 Ochrona konserwatorska

Teren oraz obiekt objęty opracowaniem nie jest wpisany do rejestru zabytków oraz nie podlega ochronie na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1.6 Wpływ eksploatacji górniczej

Obszar inwestycji nie znajduje się w obszarze wpływu eksploatacji górniczej.

1.7 Wpływ inwestycji na środowisko

Projektowane zamierzenie inwestycyjne nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko oraz higienę i zdrowie użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia.

Nie przewiduje się również powstania takich zagrożeń w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, przedmiotowa inwestycja nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

1.8 Przystosowanie obiektu pod potrzeby osób niepełnosprawnych

Budynek przystosowany jest do korzystania przez osoby niepełnosprawne.

Wejście do budynku zapewnione poprzez istniejącą pochylnię dla osób niepełnosprawnych. W budynku nie ma przeszkód, w postaci progów i stopni, na drodze komunikacyjnej. W celu lepszego korzystania z obiektu przez osoby niepełnosprawne, projektuje się lokalizację szatni oraz toalety z natryskiem w bezpośrednim sąsiedztwie strefy wejściowej. Z szatni dla osoby niepełnosprawnej projektuje się bezpośrednie wejście na halę basenową. Na hali basenowej planuje się montaż podnośnika dla osób niepełnosprawnych w celu bezpiecznego korzystania przez te osoby z nieck basenowych.

2. ZAKRES PROJEKTOWANYCH ZMIAN

Projekt zakłada:

- remont strefy wejściowej;
- wydzielenie w obrębie obiektu pomieszczeń: magazynu sprzętu, pomieszczenia socjalnego, magazynu, toalety dla osób niepełnosprawnych wraz z natryskiem, szatni dla osób niepełnosprawnych, szatni rodzinnej z przebieralnią, wc z natryskiem przy szatni rodzinnej,
- przebudowę pomieszczeń: szatni damskiej i męskiej, wc męskiego;
- montaż atrakcji tj.: zjeżdżalni, urządzeń do masażu, kolorowego oświetlenia LED w nieckach basenowych;
- wymianę słupków startowych oraz montażu lin wraz z linami do zawodów;
- montaż zjeżdżalni rurowej w obrębie plaży basenowej;
- przebudowę istniejących nawiewników podokiennych na hali basenowej;
- montaż podnośnika dla osób niepełnosprawnych na hali basenowej;

- wykonanie jacuzzi solankowego na hali basenowej;
- wymianę wewnętrznej stolarki drzwiowej oraz zewnętrznych drzwi wejściowych (głównych);
- wymianę szafek ubraniowych i urządzeń sanitarnych (natrysków, misek ustępowych, pisuarów, umywalek itp.)
- przebudowie wewnętrznych instalacji: wentylacji mechanicznej z wykorzystaniem systemu odzysku ciepła ze ścieków, wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, elektrycznej, centralnego ogrzewania.
- poprawie estetyki obiektu poprzez remont w zakresie wymiany płytek ceramicznych oraz zmianie kolorystyki ścian i posadzki (w hali basenowej oraz szatniach i natryskach) wraz z wykonaniem odpowiednich izolacji .
- docieplenie dachu od strony zewnętrznej;
- remont dachu poprzez oczyszczenie i malowanie jego konstrukcji;
- termomodernizację budynku.

Przebudowa obiektu polega na powiększeniu szatni męskiej, a także na stworzeniu szatni rodzinnej oraz szatni dla osób niepełnosprawnych. Projektuje się magazyn dostępny z hali basenowej.

W szatni męskiej projektuje się 98 szafek ubraniowych oraz dwie przebieralnie, w szatni damskiej 42 szafki ubraniowe. Nowoprojektowana szatnia rodzinna składa się z 20 szafek ubraniowych oraz dużej kabiny do przebierania, szatnia dla osób niepełnosprawnych liczy 8 szafek. Przy szatni dla osób niepełnosprawnych zaprojektowano toaletę dla osób niepełnosprawnych wraz z natryskiem.

Wymiary basenów pozostają niezmienione, projekt zakłada skucie i wykonanie nowej plaży basenu, wykończenia niecek basenowych oraz przelewów fińskich.

Z hali basenowej przewidziano wyjście ewakuacyjne prowadzące na zewnątrz budynku poprzez korytarz przy magazynie hali basenowej.

3. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

POWIERZCHNIA ZABUDOWY HALI PŁYWALNI Z ZAPLECZEM	1552 m ²
POWIERZCHNIA ZABUDOWY BUDYNKU REHABILITACJI	494 m ²
POWIERZCHNIA UŻYTKOWA OBJEKTU OPRACOWANIEM	539,31 m ²
KUBATURA HALI PŁYWALNI	14210 m ³
KUBATURA BUDYNKU REHABILITACJI	3760 m ³

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI:

NUMER:	POMIESZCZENIE:	POWIERZCHNIA [m ²]	
0/1	MAGAZYN SPRZĘTU	23,64	POSADZKA CERAMICZNA
0/2	POM. SOCJALNE	7,35	POSADZKA CERAMICZNA
0/3	MAGAZYN	7,53	POSADZKA CERAMICZNA
0/4	TOALETA NIEPEŁNOSP.	8,37	POSADZKA CERAMICZNA
0/5	PRZEBIERALNIA NIEPEŁN	9,18	POSADZKA CERAMICZNA
0/6	SZATNIA RODZINNA	9,34	POSADZKA CERAMICZNA
0/7	PRZEBIERALNIA	2,30	POSADZKA CERAMICZNA
0/8	WC I NATRYSK	11,55	POSADZKA CERAMICZNA
0/9	ISTN. SZATNIA DAMSKA	24,14	POSADZKA CERAMICZNA
0/10	ISTN. SZATNIA MĘSKA	34,50	POSADZKA CERAMICZNA
0/11	WC MĘSKIE	5,57	POSADZKA CERAMICZNA
0/12	PRZEDSIONEK	5,36	POSADZKA CERAMICZNA
0/13	ISTN. NATRYSKI MĘSKIE	20,62	POSADZKA CERAMICZNA
0/14	PRZEDSIONEK	4,50	POSADZKA CERAMICZNA
0/15	ISTN. WC DAMSKIE	6,43	POSADZKA CERAMICZNA
0/16	ISTN. NATRYSKI DAMSK.	20,60	POSADZKA CERAMICZNA
0/17	HALA BASENOWA	338,33	POSADZKA CERAMICZNA
	SUMA:	539,31	

ZESTAWIENIE ISTNIEJĄCYCH PARAMETRÓW TECHNICZNO UŻYTKOWYCH:

Długość budynku: 87 m

Szerokość budynku: 31 m

Ilość kondygnacji: 1

Wysokość budynku: 9,57 m

4. WYBURZENIA, DEMONTAŻ STOLARKI ORAZ URZĄDZEŃ**4.1. Roboty rozbiórkowe**

Przed przystąpieniem do robót wyburzeniowych należy zdemontować istniejącą stolarkę drzwiową i okienną, kolidującą z przebudową, oraz przeznaczoną do wymiany armaturę .

Na parterze budynku objętego wnioskiem planuje się wyburzenie ścian działowych wykonanych z cegły kratówki wraz z usunięciem powłok wykończeniowych ścian oraz podłóg, w celu powiększenia pomieszczeń oraz wydzielenia nowych pomieszczeń - zgodnie z rysunkiem nr 1 – rzut parteru.

W miejscach oznaczonych na rysunku należy wykonać wyburzenia pod nowe otwory drzwiowe.

W projektowanych pomieszczeniach oznaczonych numerami od 0/1 do 0/16 należy usunąć stare powłoki malarskie, płytki ceramiczne ze ścian oraz podłóg.

Ze ścian w korytarzach należy usunąć stare powłoki malarskie (lamperie).

Na hali basenowej należy usunąć płytki ceramiczne ze ścian, podłóg, oraz niecek basenowych. W celu zamontowania schodów do zjeżdżalni należy wykuć otwór w stropie (antresola – zgodnie z rysunkiem) oraz demontaż części balustrady na antresoli. Należy rozebrać istniejące ławki nad nawiewnikami oraz wykonanie nowych skrzynek rozprężnych (wg rysunku szczegółowego).

Na elewacji, przed przystąpieniem do wykonania termomodernizacji budynku, część (ok. 30 m²) odspojonych płytek klinkierowych należy usunąć. Powierzchnię wyrównać klejem.

Projekt przewiduje wymianę ściany fasadowej bocznej oraz szczytowej.

UWAGA:

Przed zdemontowaniem fasady należy dokładnie zwymiarować fasadę oraz powstałe później otwory.

4.2. Roboty murarskie

Oznaczone na rysunku otwory zamurować. Zamurowania wykonać z bloczków silikatowych na zaprawie cementowo – wapiennej o odpowiedniej grubości.

Nowo projektowane ściany działowe projektuje się jako murowane z bloczków silikatowych o grubości odpowiednio: 8, 12, 15, 16 i 30 cm, na zaprawie cementowo – wapiennej.

Nowe ściany i zamurowane otwory wykończyć tynkiem cementowo – wapiennym.

Na hali basenowej projektuje się nową skrzynkę rozprężną. Ścianki skrzynki rozprężnej należy wykonać z bloczków silikatowych gr. 8 cm na zaprawie cementowo – wapiennej. Skrzynkę rozprężną przekryć płytą żelbetową. Płyta żelbetowa zbrojona prętami stalowymi #Ø 8, strzemiona z prętów stalowych Ø6 co 25 cm. (zgodnie z rysunkiem szczegółowym). Skrzynkę rozprężną wykończyć płytkami ceramicznymi zgodnie z tabelą „wykończenie wnętrz”. Narożniki na skrzynkach o raz słupach wykończyć z aluminiowych ćwierćwałków.

Na poziomie antresoli należy zamurować otwór drzwiowy o wymiarach 2,33 x 1,66 cm. Zamurowanie wykonać z bloczków silikatowych gr. 30 cm, na zaprawie cementowo wapiennej. Zamurowanie wykończyć tynkiem cementowo – wapiennym. Ścianę pomalować w kolorze ściany – zgodnie z tabelą „wykończenie wnętrz”.

5. WYKOŃCZENIE OBIEKTU

5.1. Wykończenie zewnętrzne

5.1.1. Zabudowa otworów okiennych nad antresolą

Projektuje się zabudowanie otworu okiennego, nad antresolą, powstałego po demontażu stolarki okiennej.

Zabudowę wykonać w systemie niewentylowanym nie gorszym niż AQUAPANEL® Outdoor firmy Knauf lub równoważnym oraz wykończyć od zewnątrz wykończonym w systemie nie gorszym niż KABE THERM RENO „KLIMA” lub równoważnym.

Technologia montażu płyt cementowych nie gorszych niż AQUAPANEL® Outdoor firmy Knauf lub równoważnych:

1. Montaż konstrukcji.

Projektuje się konstrukcję szkieletową ze wzmocnionych profili zimnogiętych 75 mm w rozstawie osiowym słupków co 60 cm.

2. Montaż parizolacji

Montaż folii paroizolacyjnej należy rozpocząć od podstawy otworu, na zakładkę przynajmniej 10cm na pionowych i poziomych złączach. Folię należy kleić na łączeniach.

3. Montaż okładziny przy pomocy wkrętów

Płyty cementowe gr. 12,5 mm, nie gorsze niż AQUAPANEL® Outdoor firmy Knauf lub równoważne, mocujemy do konstrukcji metalowej wkrętami nie gorszymi niż AQUAPANEL® Maxi. W pierwszej kolejności mocujemy środkową część płyty a następnie wzdłuż krawędzi. Podczas montażu płyta musi całościowo przylegać do konstrukcji. Wkręty nie mogą być przekręcone w konstrukcji.

Rozstaw prętów ≤ 250 mm, odległość od krawędzi ≥ 15 mm.

Płyty układamy poziomo w stosunku do konstrukcji montażowej. Między płytami należy zostawić spoinę o szerokości 3-5 mm. W trakcie montażu kolejnych rzędów płyt należy zwrócić uwagę na to, aby spoiny pionowe były przesunięte o co najmniej jeden rozstaw osiowy słupków.

4. Szpachlowanie

Spoiny między płytami wypełniane są masą szpachlową nie gorszą niż AQUAPALEL® Szara firmy Knauf lub równoważną. Taśmę spoinową wtapiamy bezpośrednio po nałożeniu masy szpachlowej. Jeżeli płyty będą pokryte tylko zaprawą klejową bezpośrednio pomalowaną wówczas stosujemy taśmę zbrojeniową nie gorszą niż AQUAPALEL® o szerokości 33 cm. Wkręty podobnie jak spiny należy zaszpachlować tą samą masą szpachlową. Wszelkie nierówności należy wygładzić.

5. Malowanie płyt od strony hali basenowej

Po wyschnięciu powierzchnię płyt należy wykończyć farbą lateksową w kolorze ze wzornika firmy BAUMIT. Kolor powłoki malarskiej – HBW 89 Baumit Life 0019.

Pomiędzy konstrukcję z profili układamy, na wcisk, płyty z wełny mineralnej gr. 7 cm.

Na konstrukcję z profili zimnogiętych wypełnionych, wypełnionych wełną mineralną, należy zamocować płytę OSB gr. 15 mm.

Następnie zabudowaną powierzchnię wykończyć w systemie nie gorszym niż KABE THERM RENO „KLIMA” (j.n.) lub równoważnym z użyciem płyt styropianowych EPS perforowanych (styropian

igłowany) gr. 15 cm, odpowiadającymi normie PN-EN 13163:2013-05P, nie gorszych niż płyty termoizolacyjne KLIMA firmy KABE lub równoważnymi

5.1.2. Termomodernizacja budynku

Ściany piwnic należy, do wysokości 30 cm powyżej oraz 60 cm poniżej poziomu terenu, docieplić płytą izolacyjno – drenażową z polistyrenu ekstrudowanego o grubości 15 cm.

Ściany do poziomu oznaczonego na rysunku elewacji należy wykończyć tynkiem dekoracyjnym mozaikowym nie gorszym niż MOSAIKPUTZ 062 firmy BAUMIT lub równoważnym.

Projektowane ocieplenie ścian zewnętrznych budynku powyżej cokołu należy wykonać w systemie nie gorszym niż KABE THERM RENO oraz KABE THERM RENO „KLIMA” lub równoważnym z tynkiem silikonowym nie gorszym ARMASIL T w kolorze „BASEN GRÓJEC” ze wzornika farb KABE Polska lub równoważnym .

Na budynku hali basenowej (ściany od strony północnej oraz wschodniej) w miejscach narażonych na zwiększoną wilgotność ściany należy wykonać w systemie ocieplenia ścian nie gorszym niż KABE THERM RENO „KLIMA” ze styropianem igłowanym z tynkiem ARMASIL T firmy KABE lub równoważnym.

Ściany należy oczyścić z zabrudzeń następnie zagruntować preparatem gruntującym nie gorszym niż BUDOGRUNT ZG firmy KABE lub równoważnym. Na przygotowane podłoże ułożyć termoizolację z płyt styropianowych EPS perforowanych (styropian igłowany) o grubości 15 cm odpowiadającymi normie PN-EN 13163:2013-05P nie gorszymi niż płyty termoizolacyjne KLIMA firmy KABE lub równoważnymi. Płyty styropianowe należy przymocować za pomocą mineralnej zaprawy klejącej nie gorszej niż KOMBI S firmy KABE lub równoważnej przeznaczonej do przyklejania izolacyjnych płyt ze styropianu ekspandowego do podłoża. Płyty styropianowe należy domocować mechanicznie łącznikami w rozstawie co 40 cm. Na warstwę termoizolacyjną należy przygotować warstwę zbrojoną składającej się z zaprawy klejąco – szpachlowej nie gorszej niż zaprawa klejąco - szpachlowa KOMBI firmy KABE lub równoważna oraz systemowej siatki z włókien szklanych nie gorszej niż KABE 145 (AKE 145) lub KABE 175 (ST-112-100/7KM) firmy KABE lub równoważnej. Elewację budynku należy wykończyć warstwą wykończeniową z preparatu gruntującego poprawiającego przyczepność

i ograniczającego chłonność podłoża nie gorszego niż GRUNT ARMASIL GT lub równoważnego. Na zagruntowane ściany nałożyć silikonową masę tynkarską o gr. 1,5 mm, nie gorszą niż ARMASIL T firmy KABE lub równoważną w kolorze „BASEN GRÓJEC” ze wzornika farb KABE Polska lub równoważnym.

Pozostałe ściany zewnętrzne budynku należy wykonać w systemie ocieplenia ścian nie gorszym niż KABE THERM RENO z tynkiem silikonowym nie gorszym niż ARMASIL T firmy KABE lub równoważnym.

Ściany, po oczyszczeniu, należy zagruntować, preparatem przeznaczonym do właściwego przygotowania chłonnego podłoża, preparatem gruntującym nie gorszym niż BUDOGRUNT ZG firmy KABE lub równoważnym. Przygotowane ściany należy ocieplić płytami termoizolacyjnymi ze styropianu o grubości 15 cm odpowiadającymi normie PN-EN 13163:2013. Styropian należy przymocować za pomocą mineralnej zaprawy

klejącej, przeznaczonej do przyklejania izolacyjnych płyt ze styropianu, nie gorszej niż zaprawa klejąca KOMBI S firmy KABE lub równoważnej. Płyty styropianowe należy domocować mechanicznie za pomocą łączników w rozstawie co 40 cm. Na warstwie termoizolacyjnej należy wykonać warstwę zbrojącą z mineralnej zaprawy klejąco – szpachlowej nie gorszej niż zaprawa zbrojąca KOMBI firmy KABE lub równoważna oraz systemowej siatki z włókien szklanych nie gorszej niż KABE 145 (AKE 145) lub KABE 175 (ST-112-100/7KM) firmy KABE lub równoważnej. Warstwę wykończeniową wykonać z preparatu gruntującego nie gorszego niż GRUNT ARMASIL GT lub równoważnego i silikonowej masy tynkarskiej o gr. 1,5 mm nie gorszej niż ARMASIL T firmy KABE lub równoważnej w kolorze „BASEN GRÓJEC” ze wzornika farb KABE Polska lub równoważnym.

UWAGA:

Nowo nałożoną masę tynkarską chronić przed opadami atmosferycznymi i kondensacją wilgoci aż do całkowitego utwardzenia wyprawy. Czas związania (utwardzenia) nałożonej na podłoże masy tynkarskiej (w temp. +20° C i wilgotności względnej powietrza 55 %) wynosi ok. 24 godziny.

5.1.3. Docieplenie połaci dachowej

Należy ocieplić istniejące połacie dachu w obrębie budynku basenu, stosując płyty z wełny mineralnej twardej o grubości 15 cm. Dach należy wykończyć papą termozgrzewalną. Docieplenie dachu należy wykonać w systemie klejonym .

Wykonanie pokrycia dachu wraz z dociepleniem:

1. Przygotowanie podłoża.

Przed przystąpieniem do wykonywania nowych warstw dachu należy dokładnie oczyścić powierzchnię dachu poprzez usunięcie zanieczyszczeń, zlikwidowanie pęcherzy, łuszczących się starych powłok malarskich oraz oczyszczenie skorodowanych elementów.

2. Zabezpieczenie przejść przez dach.

Wszelkie przejścia przez istniejącą połąć dachu należy doszczelnić środkiem nie gorszym niż BÖRNER Böcopur 1K lub równoważnym poprzez zagruntowanie powierzchni gruntem nie gorszym niż BÖCOPUR Voranstrich firmy BÖRNER lub równoważnym. Na warstwę gruntującą ułożyć odpowiednio dociętą włókninę z poliflexu nie gorszą niż firmy BÖRNER lub równoważną. Następnie na włókninę zastosować poliuretanową masę powłokową nie gorszą niż BÖRNER Böcopur 1K lub równoważną. Na masę powłokową ułożyć kolejną warstwę włókniny i ponownie zabezpieczyć poliuretanową masą powłokową.

3. Wykonanie docieplenia dachu.

W chwili obecnej na dachu ułożona jest blacha trapezowa T55/188. Górne fałdy blachy trapezowej należy zagruntować środkiem Na dolne fałdy, w celu wypełnienia i wyrównania powierzchni dachu – podłoża dla nowych warstw dachu – należy ułożyć styropian EPS100 o grubości 5 cm i szerokości 12 cm. Na tak przygotowane podłoże należy ułożyć samoprzylepną paroizolacyjną papę modyfikowaną nie gorszą niż

BÖRNER Daco-KSD lub równoważną. Do łączenia termoizolacji z paroizolacją należy zastosować klej poliuretanowy nie gorszy niż BÖRNER PUK 3D. Jako termoizolację dachu należy zastosować płyty z wełny mineralnej twardej o grubości 15 cm. Pod górne fałdy należy włożyć wełnę mineralną (gr. 5,5 cm) na długość 20 cm. **Termoizolację - wełnę mineralną - należy dodatkowo domocować mechanicznie, liniowo po obwodzie połaci, łącznikami w rozstawie co drugą fałdę istniejącej blachy trapezowej T55/188.**

Bezpośrednio na wełnę mineralną należy ułożyć szybkozgrzewalną papę podkładową modyfikowaną nie gorszą niż BÖRNER Poly Elast Rapid DS lub równoważną. Na papę podkładową ułożyć nawierzchniową zgrzewalną papę modyfikowaną nie gorszą niż BÖRNER Poly-Elast PV200 S5 EN-t1 lub równoważną. (warstwy przekrycia dachu wg rysunków szczegółowych).

W celu zamontowania obróbek blacharskich na krawędzi połaci dachowej należy ułożyć płatew o wymiarach 15x15 cm przytwierdzonej za pomocą kątownika stalowego ocynkowanego L 5x5 cm. Płatew wraz złączeniem należy zabezpieczyć szybkozgrzewalną papą podkładową j.w.

Projektowane docieplenie przegród zewnętrznych spełnia wymogi określone w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dn. 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (dz. U. 2002.75.690 j.t. z późn. zmianami).

5.1.4. Wymiana stolarki okiennej i drzwiowej zewnętrznej

W ramach przedmiotowej inwestycji zakłada się wymianę stolarki okiennej i drzwiowej.

Stolarka drzwiowa aluminiowa:

Drzwi zewnętrzne ocieplone o konstrukcji aluminiowej, wykonane z profili nie gorszych niż Profil AL. PONZIO. Akcesoria systemowe, okucia właściwe dla technologii, nie gorsze niż PONZIO lub równoważne. Drzwi należy wyposażać we wkładkę patentową, klamki oraz stalowe okucia o podwyższonej odporności. Ślusarka malowana proszkowo w kolorze RAL 7035 (jasnoszary).

Stolarka okienna aluminiowa:

Okna zewnętrzne nieotwieralne o konstrukcji aluminiowej. Okna zaprojektowano jako p.poż EI 60. Współczynnik przenikania ciepła nie gorsze niż $U_f = 1,1 \text{ W/(m}^2\text{K)}$. Wypełnienie szkłem zespolonym. Malowanie proszkowe farbami poliestrowymi, spełniającymi wymogi Qualicoat, w kolorze RAL 7035 (jasno szary).

Fasady szczytowa i boczna:

Ściana fasadowa zewnętrzne o konstrukcji aluminiowo – szklanej zaprojektowane w oparciu o katalog okiennie – drzwiowy i fasadowy nie gorszy niż firmy PONZIO POLSKA: PONZIO PF 152 i PONZIO PE 78N.

W hali basenowej zaprojektowano ściany osłonowe nie gorsze niż systemu PONZIO PF 152 o konstrukcji szkieletowej słupowo – ryglowej wykonanej z kształtowników aluminiowych EN AW-6060 wg PN-EN 573-3:1998 stan T66 wg PN-EN 515:1996 (Al Mg Si 0,5 F22 wg norm DIN 1725 T1, DIN 17615 T1) posiadającą dopuszczenie: klasyfikacja Nr 1516/R01/10 – wstępne badania typu wg PN-EN 13830: 2005 stwierdzającą

przydatność wyrobów do wykonywania lekkiej ściany osłonowej w budownictwie – możliwość wykorzystania przy oznakowaniu wyrobu znakiem CE.

Konstrukcja szkieletowa ściany składa się ze słupów mocowanych punktowo do konstrukcji nośnej budynku (nadproża, stropy) oraz rygli przymocowanych do słupów aluminiowych zez pośrednictwem elementów łącznych. System wyposażać w tworzywowe przekładki termiczne, uszczelki kauczukowe, akcesoria i części łączne niezbędne do prefabrykacji i montażu konstrukcji.

Współczynnik przenikania ciepła dla całej konstrukcji $U_w = 0,9 \text{ W/m}^2\text{K}$

Zestawienie klas dla poszczególnych właściwości wymaganych dla projektowanej ściany osłonowej:

- przepuszczalność powietrza – klasa AE 1200 wg PN-EN 12152:2004, - wodoszczelność – klasa RE 1200 wg PN-EN 12154:2004
- odporność na obciążenie wiatrem – 1600 Pa wg PN-EN 13116:2004
- odporność na uderzenie (szyby 6/16/33.1 i 8/14/33.1) – E5/I5 wg PN – EN 14019:2006.

Ściana słupowo-ryglowa systemu powinna być wykonana zgodnie z projektem opracowanym indywidualnie dla każdego obiektu. Na podstawie dokumentacji systemowej oraz wykonanych obliczeń statycznych, w projekcie powinny być określone kształtowniki aluminiowe na słupy i rygle, akcesoria do mocowania słupów do konstrukcji budynku i rygli oraz schemat rozmieszczenia punktów mocowania konstrukcji ściany do konstrukcji budynku. W projekcie powinny być określone wszystkie pozostałe materiały i elementy ściany, szczegóły połączeń i uszczelnień pomiędzy elementami ściany a konstrukcją budynku oraz sposób wentylacji i odwodnień ściany. Projekt winien uwzględniać wymagania wynikające z funkcji, lokalizacji i geometrii budynku oraz spełniać obowiązujące normy i przepisy techniczno-budowlane.

Szerokość kształtowników systemowych, zarówno słupów jak i rygli, wynosi 52 mm, zaś zewnętrznych listew maskujących 47mm. Wysokość listew maskujących 4,5mm („cofnięty docisk”).

Głębokość słupów 25÷326 mm, głębokość rygli 30÷201 mm. Grubość szklenia 2÷56 mm.

Szkło zespolone, bezpieczne: $U_g = 0,6 \text{ W/m}^2\text{k}$. Szkło pirolityczne przeciwsłoneczne.

UWAGA:

- ze względu na agresywne środowisko hali basenowej, profile malować dwupowłokowo w klasie C4,
- przed zamówieniem i montażem fasady, na miejscu budowy, należy sprawdzić wymiary istniejących otworów,
- kolor ślusarki - wg istniejącej kolorystyki ślusarki – przed zamówieniem należy dobrać kolor ślusarki na budowie.

5.1.5. Rury spustowe i obróbki blacharskie

5.1.5.1. Rury spustowe

Wykonane ze stali powlekanej obustronnie HBP w kolorze szarym np. Lindab - 045 srebrny metallic SMET (najbliższy RAL 9006) lub równoważny. Pas nadrynnowy należy wykonać w takiej samej

koloryście jak rynny. Rury spustowe o wysokiej odporności na czynniki atmosferyczne, z zabezpieczeniem antykorozyjnym, odporne na obciążenia śniegiem i lodem.

5.1.5.2. Obróbki blacharskie

Na styku z dachami ścianami, tynkami należy wykonać zabezpieczenia. Obróbki blacharskie należy wykonywać z uwzględnieniem rozszerzalności termicznej materiału – należy pozostawić na łączeniach luz. Obróbki należy wykonywać z materiałów w kolorystyce dachu, na którym mają być stosowane.

5.1.5.3. Obudowa istniejących rynien

Istniejące obudowy rynien (w chwili obecnej obudowane blachą trapezową T18) należy obudować panelami elewacyjnymi nie gorszymi niż LAMELLA GROOVE 20 firmy Ruukki w kolorze RR 22 (najbliższy RAL 9006) lub równoważnymi wg rozwiązania systemowego.

5.1.5.4. Parapety

Parapety zewnętrzne wykonane ze stali powlekanej obustronnie HBP w kolorze ciemno szarym np. Lindab- 044 antracyt metalic AMET (najbliższy RAL 7037).

5.1.6. Roboty malarskie

1. Pochwyty zewnętrzne na schodach i pochyli dla niepełnosprawnych należy oczyścić ze starych łuszczących powłok malarskich. Przygotowaną powierzchnię, w celu lepszej przyczepności nowej powłoki malarskiej, należy oszlifować do uzyskania jednolicie matowej nawierzchni.

Pochwyty malować farbą antykorozyjną w kolorze antracyt metalic (RAL 7037).

2. Czapki betonowe na schodach oraz wewnątrz strony policzków schodowych należy oczyścić z zanieczyszczeń. Powierzchnię zmatować i malować farbą do betonu w kolorze RAL 7037.

5.2. Wykończenie wewnętrzne

5.2.1. Okładziny ścian

Okładziny ścian należy wykonać zgodnie z tabelą „wykończenie wnętrz” z opisanym wykończeniem poszczególnych pomieszczeń.

5.2.2. Posadzki

Wykończenie posadzek należy wykonać zgodnie z tabelą „wykończenie wnętrz” z zastosowaniem:

Płytki podłogowe RAKO

Stosować płytki podłogowe - płytki firmy RAKO -kolor wg zestawienia. Podanie nazwy producenta ma na celu ukierunkowanie co do parametrów jakie należy uwzględnić przy zakupie płytek.

Płytki ceramiczne prasowane na sucho, szkliwione, powierzchnia reliefowa, w rozmiarze 19,7x19,7, antypoślizgowość R10/B, o nasiąkliwości wodnej $0,5\% < E \leq 3\%$, grupa Blb, monokolorystyczne w kolorze (jeden z 8 kolorów RAL) zgodnie z zestawieniem pomieszczeń; np. firmy RAKO z serii Color TWO lub inne równoważne.

Płytki ścienne RAKO

Płytki ścienne 20x20 cm.

Płytki ceramiczne prasowane na sucho, szkliwione, matowe, w rozmiarze 19,7x19,7, o nasiąkliwości wodnej $0,5\% < E \leq 3\%$, grupa Blb, monokolorystyczne w kolorze (jeden z 24 kolorów RAL) zgodnie z zestawieniem pomieszczeń; np. firmy RAKO z serii Color TWO lub inne równoważne. Szerokość spoiny 3 mm

Płytki na schody, ściany nawrotowe, murki startowe oraz przestrzeń przy zjeździe

Mozaika ceramiczna prasowana na sucho, szkliwiona, matowa, w rozmiarze 9,7x9,7 (na siatce nylonowej, plaster 30x30 cm) mrozoodporna, antypoślizgowość C, o nasiąkliwości wodnej $0,5\% < E \leq 3\%$, grupa Blb, monokolorystyczne w kolorze (jeden z 3 kolorów RAL) zgodnie z zestawieniem pomieszczeń; np. firmy RAKO z serii POOL lub inne równoważne. Krawędzie schodów oraz murków osłonić narożnikami ceramicznymi szkliwionymi w rozmiarze 9,7x2,4x2,4 cm w kolorze zgodnym z zestawieniem pomieszczeń.

5.2.3. Remont niecek basenowych

Projekt zakłada remont istniejących niecek basenowych poprzez reprofilację oraz wykonanie uszczelnień z pracami okładzinowymi w technologii nie gorszej niż Sopro lub równoważnej. Przed wykonaniem wymienionych robót należy usunąć okładziny w postaci płytek ceramicznych oraz zanieczyszczeń.

1. Przygotowanie podłoża:

Podłoże musi być czyste, nośne, suche, wolne od pyłu, pęknięć rys oraz środków obniżających przyczepność, charakteryzować się parametrami wytrzymałościowymi zgodnymi z projektem architektonicznym. Powinno być równe, wystające fragmenty należy skuć lub sfrezować. Podłoże należy oczyścić metodami mechanicznymi lub ręcznymi, adekwatnie do stwierdzonych zanieczyszczeń, np. przez szlifowanie, skuwanie, frezowanie. Bezwzględnie należy usunąć mleczko cementowe. Na koniec podłoże odkurzyć odkurzaczem przemysłowym. Wszelkiego rodzaju pęknięcia, rysy należy bezwzględnie zamykać przy pomocy żywicy spajającej siłowo nie gorszej niż Sopro GH 564 lub Sopro BH 869 firmy Sopro. Powstałe rysy poszerzyć przy pomocy szlifierki do ok. 2 mm, naciąć poprzecznie w zależności od ilości rys w odległości 15–30 cm (w przypadku stosowania Sopro GH 564), powstałe szczeliny odkurzyć. W nacięcia poprzeczne włożyć dołączone do opakowania stalowe klamry (w przypadku stosowania Sopro GH 564).

W przypadku rys i pęknięć na dnie basenu zaleca się stosowanie żywicy w postaci czystej (bez dodatków). Zszycia przesypać na świeżo piaskiem nie gorszym niż typ Sopro QS 511 firmy Sopro lub równoważnym

o uziarnieniu 0,4–0,8 mm, w celu utworzenia powierzchni pod następne warstwy. Po 24 h nadmiar piasku odkurzyć.

W przypadku ścian żywicę należy wymieszać z piaskiem kwarcowym nie gorszym niż Sopro QS 507 firmy Sopro lub równoważnym o uziarnieniu 0,1–0,5 mm, wykonać odpowiedni szalunek na ścianie i powstałą zaprawą żywiczną zamknąć istniejące pęknięcia.

2. Reprofilacja niecek basenowych:

2.1. Ściany niecki basenowej

Do reprofilacji ścian niecki basenowej stosować zaprawę cementową(bez dodatku wapna) klasyfikowaną jako CS IV o wytrzymałości na ściskanie wynoszącej przynajmniej 20 MPa.

Przed naniesieniem zaprawy wyrównawczej nie gorszej niż Sopro RAM3 454 firmy Sopro lub równoważnej nanieść warstwę kontaktową i grzebieniową z zaprawy klejowej nie gorszej niż typ Sopro No.1 (400) lub równoważnej. Po 24 h utwardzoną warstwę grzebieniową zwilżyć wodą a następnie na mokrą powierzchnię zastosować szpachlę do reprofilacji nie gorszą niż typ Sopro RAM 3 454 lub równoważną, wyrównując podłoże w zakresie od 3 do 30mm. Przygotować tylko taką ilość materiału, którą będzie można wbudować w czasie przydatności do użycia (20 minut!). Zaprawę nanieść kielnią lub szpachlą, duże powierzchnie wyrównać łatą. Obrobiona powierzchnia musi być uszorstniona, nie dopuszcza się filcowania, zacierania ani zagładzania.

Po wyprofilowaniu powierzchni ewentualne listwy wysokościowe bezwzględnie usunąć, powstałe pustki uzupełnić materiałem.

Powierzchnie rynny odpływowej reprofilować w podobny sposób.

W przypadku podłoży chłonnych zastosować koncentrat gruntujący nie gorszy niż Sopro GD 749 lub równoważny.

2.2. Dno niecki basenowej

Dno niecki wyprofilować przy pomocy jastrychu zespolonego z podłożem. Na warstwę wyrównującą stosować jastrychy klasyfikowane co najmniej jako CT C25 F4.

Na odpowiednio przygotowane podłoże nałożyć warstwę szepną z zaprawy szepnej nie gorszą niż Sopro HSF 748 firmy Sopro lub równoważną lub żywicy epoksydowej nie gorszej niż Sopro EPG 522 lub równoważną, następnie stosując zasadę „mokre na mokre” ułożyć zaprawę jastrychową szybkowiązącą nie gorszą niż typ Sopro Rapidur M5 747 firmy Sopro lub równoważną lub zaprawę jastrychową na bazie spoiwa szybkowiążącego nie gorszego niż Sopro Rapidur B5 767 lub równoważnego (zakres stosowania 25-80 mm). Nie dopuścić do wyschnięcia mostka szepnego.

Powierzchnie okołobasenowe reprofilować w identyczny sposób, zachowując spadki podłoża w kierunku odpływów wody.

3. Doszczelnienie przejść instalacyjnych, opraw oświetleniowych itp.

W miejscach przejścia rur przez powierzchnię uszczelnianą, montażu odpływów, skimmerów, opraw oświetleniowych, spustów itp. wykonać korek epoksydowy. Na ścianach w konsystencji do szpachlowania z żywicy epoksydowej nie gorszej niż Sopro EPG 522 lub Sopro BH 869 lub równoważnej zmieszanej z piaskiem kwarcowym nie gorszym niż typ Sopro QS 507 lub równoważnym o uziarnieniu 0,1-0,5 mm

(zmieszany w stosunku 1:3 objętościowo lub 1:4 wagowo). Korek epoksydowy na ścianach można wykonać również za pomocą kleju epoksydowego nie gorszego niż Sopro DBE 500 lub równoważnego.

Na posadzkach korek epoksydowy zalecamy wykonywać w konsystencji płynnej za pomocą żywicy epoksydowej nie gorszej niż Sopro EPG 522 lub Sopro BH 869 lub równoważnej zmieszanej z piaskiem kwarcowym nie gorszym niż Sopro QS 511 lub równoważnym o uziarnieniu 0,4–0,8 mm oraz nie gorszym niż Sopro QS 507 lub równoważnym o uziarnieniu 0,1–0,5 mm w proporcji (objętościowo 1:1:1, wagowo 1:1,5:1,5). Przed wykonaniem korka epoksydowego, doszczelniającego połączenie konstrukcji betonowej niecki basenowej z elementami instalacji z tworzywa sztucznego, uszorstnić element z tworzywa sztucznego i zagruntować obie krawędzie preparatem nie gorszym niż Sopro EPG 522 lub Sopro BH 869 lub równoważnym bezpośrednio przed wykonaniem korka epoksydowego stosując metodę „świeżo na świeżo”. Elementy instalacji ze stali nierdzewnej przygotować podobnie jak elementy z tworzywa sztucznego, przed gruntowaniem dodatkowo odtłuścić Acetonem.

Zaleca się wykonywać korek epoksydowy o szerokości 5–10 cm i głębokości 2–5 cm.

4. Wykonanie izolacji podpłytkowej

- Wszystkie uszczelniane podłoża powinny być wysezonowane i suche. W przypadku tradycyjnych jastrychów cementowych czas sezonowania wynosi 28 dni, w przypadku jastrychy szybokowiązącego nie gorszego niż Sopro M5 747 1 lub równoważnego dzień, zaś w przypadku jastrychu na bazie spoiwa nie gorszego niż Sopro Rapidur B5 767 lub równoważnego 3 dni. Tynki tradycyjne cementowe należy sezonować 28 dni, w przypadku zaprawy do reprofilacji podłoża nie gorszej niż Sopro RAM3 454 lub równoważnej czas sezonowania wynosi 2 h.
- W miejsca krytyczne tzn. połączenie ściana–ściana, ściana–dno, przerwy technologiczne wkleić na zaprawie uszczelniającej nie gorszej niż Sopro DSF 423 lub DSF 523 lub równoważną siatkę zbrojącą nie gorsza niż Sopro KDA 662 (o szerokości oczek 4x4mm i gramaturze 160g/m²) lub równoważną z włókna szklanego o szerokości min. 150 mm. Podobnie wzmocnić siatką strefy połączenia korków epoksydowych z konstrukcją betonową niecki. W przypadku łączeń siatki, wykonać zakład co najmniej 10 cm.
- W powstałą szczelinę dylatacyjną pomiędzy niecką basenową a powierzchnią okołobasenową w pierwszą warstwę nakładanego uszczelnienia nie gorszego niż Sopro DSF 423 lub Sopro DSF 523 lub równoważnego należy wkleić taśmę uszczelniającą nie gorszą niż typ Sopro DBF 638 lub równoważną o szerokości 120mm lub 150mm zagłębioną w szczelinę w kształcie „odwróconej” litery Ω. Następnie taśmę przykryć kolejną warstwą uszczelnienia.
- Na całą powierzchnię niecki nanieść uszczelnienie nie gorsze niż Sopro DSF 423 lub Sopro DSF 523 lub równoważne na wcześniej zwilżone, matowo-wilgotne podłoże. Zaprawę uszczelniającą nakładać co najmniej w 3 cyklach roboczych. W pierwszym cyklu pracy najpierw należy wykonać warstwę kontaktową wtartą w podłoże twardą szczotką lub pędzlem, a następnie pacą o wysokości zęba ok. 4–6 mm nałożyć warstwę grzebieniową, a następnie zagładzić gładką stroną pacy. Skontrolować grubość świeżej warstwy

(min. grubość w stanie świeżym powinna wynosić 1,3 mm). Po utwardzeniu pierwszej warstwy oraz po skontrolowaniu jej pod kątem miejsc wadliwych наносimy kolejną warstwę w podobny sposób. Grubość powłoki uszczelniającej (po wyschnięciu) w każdym miejscu nie może być mniejsza niż 2,5 mm i nie może przekraczać 4 mm. W narożach, na krawędziach i wyobleniach należy zwrócić uwagę na szczególnie staranne położenie warstw.

- Po wykonaniu hydroizolacji niecki basenowej najwcześniej po 5 dniach (w przypadku zastosowania uszczelnienia zespolonego nie gorszego niż Sopro DSF 423 lub równoważnego) lub 14 dniach (w przypadku zastosowania uszczelnienia zespolonego nie gorszego niż Sopro DSF 523 lub równoważnego) od zakończenia prac uszczelniających wykonać próbę wodną trwającą 14 dni.
- Podczas pracy z materiałami uszczelniającymi dopuszcza się ich nanoszenie poprzez szpachlowanie oraz metodami malarskimi, łącznie z metodą natrysku.
- Na powierzchniach okołobasenowych stosujemy te same zasady co w punkcie 5.6 i 5.7. Zaprawa uszczelniająca nie gorsza niż Sopro DSF 523 lub Sopro DSF 423 lub równoważna powinna być naniesiona na podłoże, w co najmniej dwóch cyklach pracy w minimalnej grubości (po wyschnięciu) 2 mm, maksymalnie 4 mm. W naroża i miejsca krytyczne wkleić taśmę nie gorszą niż Sopro DBF 638 lub równoważną. Instalacje przeprowadzone na późniejszym etapie, które uszkadzają uszczelnienie, należy ponownie szczelnie zamknąć np. korkami epoksydowymi.

Dokładne wytyczne odnośnie uszczelnienia i ułożenia okładzin w pomieszczeniach mokrych i natryskach są treścią odrębnej SST.

5. Klejenie okładzin ceramicznych

Po wykonaniu próby wodnej i sprawdzeniu powierzchni pod kątem szczelności można przystąpić do układania okładziny ceramicznej na zaprawie klejowej. Klejenie okładzin ceramicznych przeprowadzić bezpośrednio na wyschniętą powierzchnię izolacji przeciwwodnej. Stosować tylko zaprawy klejowe elastyczne i wysokoelastyczne klasyfikowane jako C2 według normy PN-EN 12004 i dopuszczonych do konkretnych zastosowań przez producenta.

- Zaprawa nie gorsza niż **Sopro No.1 (400)** lub równoważna – wysokoelastyczna, cementowa zaprawa klejowa do układania i mocowania okładzin ceramicznych, klasa zaprawy C2TE S1.
- Zaprawa nie gorsza niż **Sopro VF XL (413)** lub równoważna – cementowa, wysokoelastyczna zaprawa klejowa cienko, średniowarstwowa lub półpłynna, do układania płytek i płyt ceramicznych na powierzchniach poziomych, klasa zaprawy C2E S1.

W nieckach basenowych należy przestrzegać zasady aby wypełnienie zaprawy klejowej pod płytką wyniosło 100%. Do ułożenia okładzin na dnie niecki basenowej zalecamy wysokoelastyczną półpłynną zaprawę klejową nie gorszej niż Sopro VF XL 413 lub równoważną lub stosowaną także na ścianach zaprawę wysokoelastyczną cienkowarstwową nie gorszej niż Sopro No.1 400 lub równoważnej. Okładzinę układać metodą kombinowaną, polegającą na wykonaniu warstwy kontaktowej i grzebieniowej na podłożu oraz warstwy kontaktowej na płytce.

Uzębienie pacy dobrać do wymaganej grubości zaprawy klejowej. Okładzinę ceramiczną należy układać z zachowaniem szczelin spoinowych o szerokości min. 5mm oraz szczelin dylatacyjnych (odwzorowanie dylatacji z podłoża, na połączeniu dna ze ścianą oraz szczelin dylatacyjnych co 5-7 m).

Zawartość opakowania wymieszać mechanicznie z ilością wody podaną na opakowaniu produktu aż do uzyskania jednolitej, pozbawionej grudek masy. Po upływie czasu dojrzewania, po 3-5 minut ponownie dokładnie wymieszać.

6. Układanie kształtek ceramicznych rynny przelewowej

Rynnę przelewową układać metodą kombinowaną metodą cienkowarstwową na zaprawie epoksydowej nie gorszej niż Sopro DBE 500 lub równoważnej lub średniowarstwową na zaprawie klejowej nie gorszej niż Sopro TR 414 lub równoważnej.

7. Uszczelnienie połączenia między rynną a podłożem (fuga antykapilarna)

W górnej strefie rynny przelewowej (między kształtką a powierzchnią okołobasenową) należy wykonać fugę antykapilarną w konsystencji półpłynnej za pomocą żywicy epoksydowej nie gorszej Sopro EPG 522 lub Sopro BH 869 lub równoważnej zmieszanej z piaskiem kwarcowym nie gorszym niż Sopro QS 511 lub równoważnym o uziarnieniu 0,4–0,8 mm oraz nie gorszym niż Sopro QS 507 lub równoważnym o uziarnieniu 0,1–0,5 mm w proporcji 1:1:1 objętościowo (1:1,5:1,5 wagowo).

Zakończenia rynien przy ścianach również należy wypełnić fugą antykapilarną.

8. Fugowanie okładzin i kształtek ceramicznych

Warunkiem rozpoczęcia prac fugowych jest związanie zapraw klejowych wymienionych w punkcie 5.8., nie wcześniej niż po 24 h. Spoiny należy oczyścić z resztek zapraw klejowych tak aby uzyskać czystą spoinę w całym jej przekroju. Stosować tylko i wyłącznie zaprawy fugowe zalecane przez producenta.

- **Sopro TF +** – wysokowytrzymała fuga cementowa stosowana jako alternatywa dla fug epoksydowych, szerokość spoin 1–10 mm, przeznaczona do obszarów szczególnie obciążonych wodą i substancjami agresywnymi, zaprawa klasy CG2WA.
- **Sopro TFb** – wysokowytrzymała fuga cementowa stosowana jako alternatywa dla fug epoksydowych, szerokość spoin 3–30 mm, przeznaczona do obszarów szczególnie obciążonych wodą i substancjami agresywnymi, zaprawa klasy CG2WA.
- **Sopro Silikon** – fuga silikonowa do wypełniania szczelin dylatacyjnych oraz styków ściana–ściana, ściana–podłoga, dylatacje pośrednie.

8.1. Partie zaprawy do spoinowania przygotowywać w dokładnie takich samych proporcjach z wodą. Różne ilości wody zarobowej mogą doprowadzić do zróżnicowania pod względem barwy i wyglądu spoin oraz sprzyjać niejednorodnością kolorystycznym. Zaprawę mieszać dwukrotnie, przestrzegając czasu dojrzewania. Zaprawę nanosić ukośnie do siatki spoin. Przestrzegać czasu użycia zapraw. Związanej zaprawy nie należy uzdatniać do ponownego użycia przez dodanie wody lub zmieszanie ze świeżą zaprawą. Chronić świeżą spoinę przed zabrudzeniami.

W przypadku kształtek przelewowych cały przekrój spoiny wypełnić od spodu kształtki do jej górnego zakończenia. Należy unikać zamykania pęcherzyków powietrza.

Ta sama fuga jest również zalecana na powierzchniach okołobasenowych.

8.2. Przed wbudowaniem fugi dylatacyjnej należy zwrócić szczególną uwagę na dokładne osuszenie i oczyszczenie krawędzi płytek z resztek kleju i innych zanieczyszczeń mogących obniżyć przyczepność silikonu. Spoiny trwale elastyczne powinny być wykonane w szczelinach dylatacyjnych tj. na stykach ściana–ściana, ściana–podłoga, w dylatacjach pośrednich, na przełamaniach płaszczyzn dna niecki. W strefach podwodnych (czyli niecka basenowa, rynny przelewowe itp.) krawędzie płytek należy najpierw dwukrotnie zagruntować podkładem do fug silikonowych nie gorszych niż Sopro Primer UW 025 lub równoważnych. Obrzeża szczelin okleić taśmą samoprzylepną. Po odparowaniu podkładu tj. po co najmniej 24 h od ułożenia drugiej warstwy możemy przystąpić do dalszych prac. Na spód szczeliny należy wprowadzić sznur dylatacyjny nie gorszy niż Sopro PER 567 lub równoważny odpowiedniej średnicy a następnie wypełnić starannie szczelinę fugą trwale elastyczną nie gorszą niż SoproSilikon lub równoważną. Średnicę sznura dylatacyjnego dobierać o ok. 30 % większą od szerokości szczeliny.

Dylatacje pośrednie w powierzchni okładziny ceramicznych na dnie i ścianach niecki basenowej wykonywać w polach o długości boku ok. 5–7 m.

Ta sama fuga elastyczna zalecana jest na powierzchniach okołobasenowych.

9. Napelnienie niecki basenowej

Napełnienie niecki basenowej wodą może się odbyć najwcześniej po 21 dniach od ułożenia okładziny ceramicznej na zaprawie wysokoelastycznej nie gorszej niż Sopro No.1 (400) lub Sopro VF 413 lub równoważnej i nie wcześniej niż 24 h po spoinowaniu fugą wysokowytrzymałą nie gorszą niż Sopro TF+ lub Sopro TFb lub równoważną.

5.2.4. Zjeżdżalnie

Projekt obejmuje montaż zjeżdżalni w pomieszczeniu hali basenowej.

Zjeżdżalnie wykonane z laminatu poliestrowo – szklanego wraz z zestawieniem elementów. Została zaprojektowana jako całoroczna wewnętrzna, związana funkcjonalnie z krytą pływalnią. Zjeżdżalnia kończy się w wannie hamownej stanowiącej integralną część zjeżdżalni. Wyjście z wanny hamownej zaprojektowano na lewy bok.

Zjeżdżalnia typu „anakonda” – ślizg rura Ø800 mm wykonana z laminatu.

Składa się z następujących elementów:

- a) stalowej konstrukcji wsporczej,
- b) ślizgu wykonanego z żywicy poliestrowych,
- c) instalacji zasilającej zjeżdżalnię w wodę (wg projektu branżowego)
- d) instalacji elektrycznej zasilania i sterowania (wg projektu branżowego)

Parametry techniczne zjeżdżalni:

Długość całkowita	28,3 m
Różnica poziomów	3 m
Nachylenie	13 %
Przepływ wody	120 m ³ /h

Kolor zjeżdżalni RAL 2003.

Montaż konstrukcji zjeżdżalni wykonać zgodnie z projektem br. konstrukcyjnej.

5.2.5. Sufity podwieszane

W miejscach opisanych w tabeli „wykończenie wnętrz” należy stosować systemowy sufit podwieszany, akustyczny nie gorszy niż typ: Solo Circle, Clinic oraz Advantage firmy Ecophon lub równoważne.

Na hali basenowej należy zamontować wolnowiszące panele dźwiękochłonne w kształcie okręgów o średnicy 80 i 120 cm np. typ Solo Circle firmy Ecophon lub równoważny, o rdzeniu płyty wykonanej z wełny szklanej 3. generacji o wysokiej gęstości. Płyty pokryte powłoką Akutex™ FT w obydwu stron. Krawędzie prosto przycięte i malowane. Płyty mocować przy użyciu regulowanych wieszaków ścięgowych.

W pomieszczeniach oznaczonych numerami 0/4, 0/8, 0/11, 0/13, 0/15, 0/16 należy wykonać sufity podwieszane produkowanych ze sprasowanej wełny szklanej 3. generacji o wysokiej gęstości. np. typ Clinic firmy Ecophon lub równoważny. O powierzchni wykończonej malowaną, łatwą do czyszczenia powłoką Akutex™ TH. Tył płyty pokryty jest welonem szklanym, krawędzie są zagruntowane. Widoczna konstrukcja nośna Connect T24 C3 wykonana jest z ocynkowanej i lakierowanej stali z powłoką antykorozyjną. Waga systemu to 3-4 kg/m². Płyty powinny być dociśnięte do profili przy pomocy klipsów, co zapobiega przesuwaniu się płyt podczas mycia, jak również uniemożliwia gromadzeniu się brudu. Należy przyjąć format płyty 600x600 mm.

W pozostałych pomieszczeniach należy wykonać sufity podwieszane z płyt wykonanych z wełny szklanej 3. generacji o wysokiej gęstości np. typ Advantage firmy Ecophon lub równoważny. Powierzchnia licowa płyty pokryta powłoką Akutex™ FT. powierzchnia tylna zabezpieczona welonem szklanym. Krawędzie płyt malowane. Płyty montować na stelażu zabezpieczonym w klasie C3. Płyty montowane na systemowej konstrukcji składającej się z profili o nakładce z blachy ocynkowanej, powlekanej lakierem poliestrowym. Profile poprzeczne konstrukcji wyposażone

w zabezpieczenie przed wypięciem i wysunięciem z profilu głównego, oraz w wyprofilowaną półkę, którą opierając się na profilach głównych umożliwiającą zlicowanie dolnej części konstrukcji przy jednoczesnym zwiększeniu stabilności profilu.

Wieszaki regulowane o średnicy pręta 4mm utrzymujące konstrukcję mocowane są do profili głównych za pośrednictwem specjalnego suwliwego uchwytu dzięki czemu hak wieszaka umiejscowiony jest zgodnie z osią profili, dzięki czemu nie ma ryzyka uszkodzenia krawędzi płyt podczas montażu i demontażu, a sam wieszak montowany jest zawsze w pionie. Nośność wieszaków nie może być mniejsza niż 233N co musi być wyszczególnione i potwierdzone certyfikatem właściwości użytkowych lub aprobatą techniczną.

5.2.6. Wymiana stolarki drzwiowej wewnętrznej

Stolarka drzwiowa płycinowa:

Drzwi techniczne do obiektów użyteczności publicznej o wysokiej klasie odporności na ścieranie i wytrzymałości na uszkodzenia mechaniczne. Rama skrzydła wykonana z klejonki drewna iglastego, wypełniona płytą wiórową otworową. Skrzydło posiada dodatkowe wzmocnienie wewnętrznym ramiakiem. Rama wraz z wypełnieniem obustronnie obłożona płytą HDF pokrytą okleiną gr 0,7 mm nie ABET firmy ABET LAMINATI w kolorze ABET LAMINATI 460. Drzwi wyposażone w panel górny i dolny, trzy wzmocnione zawiasy czopowe standard, zamek dostosowany pod wkładkę patentową, klamka z szyldem podłużnym. Ościeżnica metalowa kątowna, wykonana z blachy stalowej dwustronnie ocynkowanej o gr. 1,2 mm. Wyposażona w trzy zawiasy czopowe standard, uszczelkę gumową obwiedniową, sześć dybli montażowych. Lakierowana proszkowo farbą podkładową w kolorze skrzydła.

Stolarka drzwiowa ognioochronne EI 30:

Drzwi wewnętrzne do obiektów użyteczności publicznej. Drzwi o podwyższonej odporności ogniowej 30 min (EI 30). Rama skrzydła wykonana z tarcicy drewna egzotycznego. Wypełnione płytą wiórową ognioodporną ułożoną warstwowo. Poszycie skrzydła wykonane z płyty HDF z okleiną nie gorszą niż ABET firmy ABET LAMINATI lub równoważną w kolorze ABET LAMINATI 460. Klamka z szyldem podłużnym z wkładką patentową. Ościeżnice metalowe kątowne wykonane z blachy stalowej, dwustronnie ocynkowanej „ogniowo” wyposażona we wzmocnienie pod samozamykacz, dyble oraz zawiasy trójelementowe, z uszczelką ognioodporną. Ościeżnica malowana proszkowo w kolorze stolarki.

Stolarka drzwiowa aluminiowa:

Drzwi o konstrukcji aluminiowej, wykonane z profili nie gorszych niż Profil AL. PONZIO. Akcesoria systemowe, okucia właściwe dla technologii, nie gorsze niż PONZIO lub równoważne. Drzwi należy wyposażyć we wkładkę patentową, klamki oraz stalowe okucia o podwyższonej odporności. Ślusarka malowana proszkowo w kolorze RAL 7035 (jasnoszary). Drzwi do pomieszczeń sanitarnych (toalet) należy wyposażyć w panel dolny wentylacyjny.

Należy stosować szklenie bezpieczne szybą nieprzezierną, matową (szyba klejona od wewnątrz).

UWAGA:

Drzwi na halę basenową w kolorze istniejącej ślusarki. przed zamówieniem, na miejscu budowy, należy dobrać odpowiedni kolor ślusarki.

Przed zamówieniem i montażem należy sprawdzić wymiary otworów.

5.2.7. Ochrona przeciwpożarowa

W celu ochrony przeciwpożarowej oraz poprawienia bezpieczeństwa użytkowników basenu projektuje się zastosowanie stolarki okiennej i drzwiowej ognioochronnej EI30 oraz EI60 (wg zestawienia stolarki), jak również zabezpieczenie konstrukcji stalowej budynku basenu środkami ognioochronnymi.

1. Ognioochronne zabezpieczenie elementów stalowych.

Widoczną konstrukcję stalową należy zabezpieczyć pod względem ochrony przeciwpożarowej do klasy R-30. Środowisko, w którym należy zastosować powłoki malarskie jest środowisko o dużej agresywności chemicznej oznaczonej symbolem C4 (wg PN – EN ISO 12944-2).

Pod względem ochrony przeciwpożarowej zabezpieczamy konstrukcję nośną – rygle i słupy.

Przed przystąpieniem do robót malarskich – zabezpieczających konstrukcję stalową pod względem p.poż – powierzchnię przeznaczoną do malowania należy wyrównać i wygładzić, usunąć stare powłoki malarskie, naprawić uszkodzenia, oszlifować do uzyskania jednorodnie matowej powierzchni.

Oczyszczoną powierzchnię słupów i rygli należy zagruntować podkładem - farbą gruntującą nie gorszą niż SIGMACOVER 256 lub równoważną - nakładaną natryskowo lub pędzlem. Grubość warstwy podkładowej 120 µm.

Na wyschniętą warstwę podkładową należy nanieść warstwę pęczniejącej farby ognioochronnej – zabezpieczającej konstrukcję do klasy R-30 (temperatura krytyczna 550°C. W tym celu należy zastosować jednoskładnikową, cienkopowłokową, rozpuszczalnikową, pęczniejącą farbę

ogniochronną do konstrukcji stalowych nie gorszą niż STEELGUARD 801 lub równoważną. Na rygle należy nanieść powłokę grubości 232 μm , natomiast na słup (dwuteownik IPE 360 (PBS 360)) warstwę grubości 253 μm . Na wyschniętą warstwę farby zabezpieczającej należy nanieść dwuskładnikową farbę nawierzchniową, półmatową nie gorszą niż SIGMADUR 550 lub równoważną w kolorze RAL 9002 (jasnoszary). Farbę nakładać natryskowo lub pędzlem gr. 120 μm .

5.2.8. Zabezpieczenie elementów stalowych przeciwkorozyjnie przed działaniem chloru chlorynów i innych substancji chemicznych, pochodzących z wody basenowej oraz przed ekstremalnie panującą wilgotnością w hali basenowej.

Środowisko, w którym należy zastosować powłoki malarskie jest środowisko o dużej agresywności chemicznej oznaczonej symbolem C4 (wg PN – EN ISO 12944-2).

W tym przypadku należy zastosować gruntującą farbę podkładową nie gorszą niż SIGMACOVER 256 lub równoważną o grubości powłoki 100 μm . Na wyschniętą i oczyszczoną od zanieczyszczeń warstwę gruntującą należy wykonać powłokę międzywarstwową z farby podkładowej nie gorszej niż SIGMACOVER 435 MIOX o grubości warstwy 100 μm . Jako warstwę wykończeniową należy zastosować dwuskładnikową, półmatową, farbę nawierzchniową nie gorszą niż SIGMADUR 550 lub równoważną w kolorze RAL 9002, o grubości warstwy 80 μm . Łączna grubość powłoki 280 μm . Poszczególne warstwy można nanosić za pomocą pędzla lub metodą natryskową.

UWAGA:

Przed wykonaniem nowych powłok malarskich zabezpieczających antykorozyjnie oraz ognioochronnie należy odpowiednio przygotować podłoże.

Stare powłoki malarskie należy usunąć za pomocą środka przeznaczonego do usuwania starych farb i lakierów ze wszystkich rodzajów powierzchni np. nie gorszego niż Zmywacza starych powłok lakierniczych firmy Synpeko lub równoważnego. W celu uzyskania lepszej przyczepności powłok malarskich, powierzchnię wygładzić, naprawić uszkodzenia i oszlifować do uzyskania jednorodnie matowej powierzchni.

5.2.9. Okładziny ścian z płyt z laminatu wysokociśnieniowego (HPL)

W strefie wejściowej, ścianę, na której będą (w chwili obecnej wiszą) wisiały suszarki do włosów oraz ścianę w obrębie wejścia do szatni damskiej i męskiej (zgodnie z oznaczeniem na rysunku – rzut parteru) należy wykończyć stosując laminat wysokociśnieniowy (HPL) nie gorszy niż typu Stratificato Print firmy ABET LAMINAT grubości 8 mm w kolorze ABET LAMINATI 460 lub równoważnym.

Montaż płyt na ścianie wykonać w systemie nie gorszym niż Soudal Panel System lub równoważnym.

Sposób montażu:

1. Do ściany należy przymocować mechanicznie podkonstrukcję z profili aluminiowych 40x30 mm w rozstawie co 32 cm. Profile pionowe w miejscu łączenia dwóch paneli powinny mieć minimum 90 mm szerokości.

2. Powierzchnię podkonstrukcji oraz odpowiednie miejsca na krawędziach i na środku płyty HPL rozprosząć aktywator nie gorszy niż SPS Activator firmy Soudal lub równoważnym, cienką warstwą nanosząc preparat w jednym kierunku. Pozostawić na ok. 5 minut do całkowitego odparowania. Utworzenie się mlecznego nalotu oznacza, że powierzchnia jest oczyszczona, odtłuszczona i zagruntowana.

3. Po nałożeniu i wyschnięciu aktywatora na powierzchni stelaża starannie przykleić dwustronnie klejącą taśmę nie gorszą niż SPS Tape firmy Soudal lub równoważną, na całej długości profili pionowych – równoległe do krawędzi, zostawiając odpowiednią ilość miejsca na ścieżkę kleju. Mocno przycisnąć dłonią lub wałkiem taśmę do podłoża. Nie usuwać zewnętrznej folii ochronnej z taśmy przed aplikacją kleju.

4. W zależności od typu paneli, powierzchnia klejona powinna być przygotowana aktywatorem nie gorszym niż SPS Activator lub równoważnym, zagruntowana preparatem nie gorszym niż SPS Fiber-panel Prep lub Soudal Primer 150 firmy Soudal lub równoważnym.

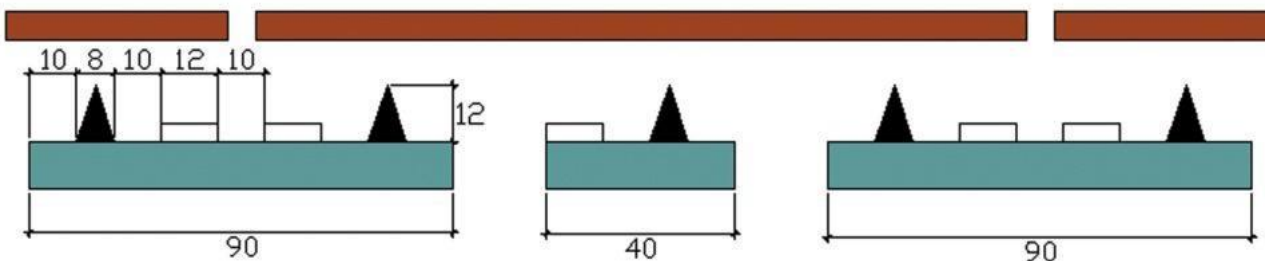
5. Nakładać klej SPS regularną równą ścieżką o przekroju trójkątnym i wymiarach 8mm x 12 mm, używając specjalnej dyszy z nacięciem typu V. Zdjąć folię ochronną z taśmy SPS. Korzystając z podkładek dystansowych ustawić panel na właściwym miejscu i docisnąć do taśmy klejącej.

UWAGA:

Raz przyklejonych paneli nie da się już przesunąć. W przypadku błędów montażowych czy repozycjonowania paneli należy demontować kompletnie połączenie i powtórzyć cały proces czyszczenia, aktywacji powierzchni i klejenia.

Przy użyciu produktów należy przestrzegać zasad higieny pracy.

Prawidłowe rozłożenie taśmy dwustronnie klejącej i ścieżek kleju

5.2.10. Obudowa grzejników – ławka – z płyt z laminatu wysokociśnieniowego (HPL)

W strefie wejściowej zakłada się demontaż istniejącej obudowy grzejników z płyty wiórowej, która służy również jako ławka (oznaczona na rysunku – rzut parteru). Podkonstrukcję stalową obudowy należy oczyścić ze strych powłok malarskich, zmatowić w celu uzyskania lepszej przyczepności nowej farby, odkurzyć i odtłuścić.

Konstrukcję stalową należy pomalować farbą antykorozyjną w kolorze antracyt matalic (najbliższy RAL 7037).

Na konstrukcji należy wykonać nową obudowę z płyt z laminatu wysokociśnieniowego (HPL) nie gorszego niż typ Stratificato Print firmy ABET LAMINAT grubości 8 mm w kolorze ABET LAMINATI 460 lub równoważnym. Wierzch– siedzisko – wykonać z płyt grubości 10 mm o wymiarach 160 cm x 60 cm, panel boczny należy wykonać z płyt o grubości 8 mm o wymiarach 160 cm x 40 cm.

Płyty HPL należy przymocować w systemie nie gorszym niż Soudal Panel System lub równoważnym. Sposób montażu i kolejność wykonywania robót jak w przypadku montażu płyt HPL na ścianę.

UWAGA:

Przed zamontowaniem płyt należy sprawdzić czy powierzchnia podkonstrukcji posiada odpowiednio szeroką powierzchnię. W przypadku kiedy profile nie będą posiadały odpowiedniej szerokości – do istniejącej konstrukcji należy przymocować mechanicznie kątowniki aluminiowe w celu zwiększenia powierzchni do montażu.

Raz przyklejonych paneli nie da się już przesunąć. W przypadku błędów montażowych czy repozycjonowania paneli należy demontować kompletnie połączenie i powtórzyć cały proces czyszczenia, aktywacji powierzchni i klejenia.

Przy użyciu produktów należy przestrzegać zasad higieny pracy.

5.2.11. Balustrady

Istniejące balustrady należy wymienić na nowe lub odnowić powłoki malarskie.

1. Balustradę w strefie wejściowej – w wykuszu, na schodach – należy odnowić poprzez usunięcie starych powłok malarskich, zmatowienie powierzchni, odkurzenie i odtłuszczenie oraz naniesienie nowych powłok malarskich. Nowe powłokę wykonać z farby antykorozyjnej w kolorze antracyt metalic (najbliższy RAL 7037).

2. Balustradę wraz z pochwytami na klatce schodowej prowadzącej na antresolę należy zdemontować oraz wymienić na nową ze stali kwasoodpornej.

3. Balustrada na antresoli wymaga remontu. Projekt zakłada:
- demontaż części balustrady – oznaczonej na rysunku (rzut parteru) – w związku z montażem zjeżdżalni. Należy zdemontować balustradę na długości 100 cm, od strony ściany należy pozostawić dł. 20 cm w celu zabezpieczenia wolnej przestrzeni przed ostaniem się tam osób korzystających ze zjeżdżalni.

Pozostałą część balustrady należy:

- zdemontować stalowy pochwyt balustrady, słupki oraz pozostałe części balustrady należy oczyścić ze starych powłok malarskich, wyrównać powierzchnię, zmatowić, odkurzyć i odtłuścić;
- obudowę (osłonę) balustrady oczyścić ze starych powłok malarskich, wyrównać powierzchnię, zmatowić i odkurzyć ze wszystkich stron;
- oczyszczone stalowe elementy balustrady należy pomalować farbą antykorozyjną w kolorze RAL 9002;
- na oczyszczonej i wyrównanej powierzchni, od strony zewnętrznej (od strony hali basenowej), osłonę balustrady należy pomalować farbą lateksową do wewnątrz, zmywalną, o wysokiej odporności na uszkodzenia mechaniczne, w kolorze wg wzornika farb firmy BAUMIT – kolor HBW 80 Baunit Life 1117;
- wewnętrzną stronę obudowy balustrady należy wykończyć tynkiem dekoracyjnym mozaikowym nie gorszym niż MosaikEffektputz GL 202 firmy BAUMIT lub równoważnym.
- nowy pochwyt na balustradzie wykonać ze stali kwasoodpornej Ø50.

5.2.12. Przegroda panelowa z płyt pleksiglas (PLEXI)

Na antresoli projektuje się przegrodę panelową wykonaną ze stali kwasoodpornej oraz płyt pleksiglasowych (PLEXI) – zgodnie z rysunkiem szczegółowym.

Konstrukcję należy przymocować mechanicznie do balustrady oraz do ściany za pomocą śrub i łączników.

5.2.13. Wyposażenie

1. Ławki w strefie suszarek

Projekt zakłada, w strefie wejściowej oraz strefie wejść do szatni damskiej i męskiej, w miejscach gdzie zlokalizowane są suszarki do włosów, wyposażenie obiektu w ławki wykonane z profili aluminiowych o wymiarach 30 x 42 mm, z siedziskiem wykonanym z płyt z laminatu wysokociśnieniowego (HPL) nie gorszego niż typ Stratificato Print firmy ABET LAMINAT grubości 10 mm w kolorze ABET LAMINATI 460 lub równoważnym. Siedzisko o wymiarach 300 cm x 35 cm oraz 250 cm x 35 cm (wg rysunku szczegółowego). Płytę przymocować bez użycia łączników mechanicznych, najlepiej w systemie nie gorszym niż Soudal Panel System lub równoważnym, podobnie jak w przypadku mocowania płyt na obudowie grzejnika, w strefie wejściowej, oraz mocowania płyt na stelażu do ścian.

2. Szafki ubraniowe z laminatu HPL

Nowoprojektowane oraz remontowane szatnie wyposażać w szafki typu 2S, dla dwóch osób z ławeczką oraz szafki pojedyncze. Szafki w szatniach wyposażone będą w elektroniczny system otwierania szafek.

Konstrukcja szafki:

konstrukcja szafki z aluminium anodowanego, drzwiczki, podstawa, półka z laminatu o grubości 10 mm, ściany boczne i tylna, góra szafki wykonane z HPL o grubości 3 mm, charakteryzującym się wysoką odpornością na zginanie, rozrywanie, wysoką twardością powierzchni, odpornością na zabrudzenia, odpornością termiczną (wrząca woda, żar papierosa). Wysokość całkowita szafek 1875mm (korpus 1500), szerokość 300mm, głębokość 485mm, na stelażu o wysokości 375 mm z możliwością regulacji. Zawiasy wykonane ze stali nierdzewnej. Szafka wyposażona w wieszak podwójny z materiału odpornego na warunki atmosferyczne, otwierana za pomocą transponderów RFID na rękę oraz kart. Szafki wyposażone w uchwyt umożliwiający otwarcie drzwi. Szafki trwale numerowane z wysokością cyfr 50mm. Numeracja grawerowana – nie dopuszcza się numeracji naklejanej lub malowanej.

Przewody zasilające elektrozaczepy prowadzone wewnątrz profili nośnych. Nie dopuszcza się prowadzenia przewodów w listwach instalacyjnych wewnątrz komory szafki.

Kolor szafek zgodnie ze wzornikiem kolorów okleiny firmy ABET ALMINATI – ABET LAMINATI 460.

3. Kabiny przebieralni oraz toalet

Kabiny przebieralni wykonane z konstrukcji aluminiowej ze ścianami bocznymi oraz drzwiami wykonanymi z płyt z laminatu wysokociśnieniowego (HPL) w kolorze ze wzornika oklein firmy ABET LAMINATI - ABET LAMINATI 460 lub równoważnym, w toaletach w kolorze ABET LAMINATI 405 lub równoważnym, charakteryzującym się wysoką odpornością na zginanie, rozrywanie, wysoką twardością powierzchni, odpornością na zabrudzenia, odpornością termiczną (wrząca woda, żar papierosa).

4. Wycieraczki

W wiatrołapie projektuje się matę wycieraczkową trójstrefową. Należy zamontować wycieraczkę nie gorszą niż typ Pedimat® Ultra firmy C/S lub równoważny – zgodnie z opisem specyfikacji technicznej.

5.2.14. Inne elementy

Inne elementy nie objęte opisem zostały pokazane oraz opisane w części rysunkowej.